

ละออวาทยากรรุ่นใหม่

เพทายสีฟ้า

ละอองทรายกรุ่นไอรัก

ลิขสิทธิ์ © วรบุษ ภัทติยมงคลฤา

สงวนสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

แต่งโดย แพทยสีฟ้า
พิสูจน์อักษร วุฒิภรณ์ เสียงแดง
กนกรัตน์ ภัทติ
ปก จริยา ชามู่ทอง

มินิซีรีส์ ชุดเส้นทางรักทะเลทราย
ละอองทรายกรุ่นไอรัก
คลื่นทรายปรารถนา
เงาทรายในสายลม

รูปเล่มกับสำนักพิมพ์ กรีนมายด์

คำนำ

วัฒนธรรมของแต่ละเผ่าพันธุ์ ท่ามกลางมนต์เสน่ห์ของท้องทะเลทราย ที่ผู้เขียนขอหยิบยกขึ้นมาสานต่อเป็นเรื่องราวของ 'ความผูกพัน' จากเหตุสุดมุนของการพบกัน และทำให้ 'ละอองทรายกลุ่มไอรัก' เล่มนี้ เห็นมุมมองของ 'ความรัก' อีกด้านหนึ่ง ซึ่งแม้เหตุนั้นเกิดขึ้นบนพื้นฐานประเพณี หากความสวยงามที่อยู่ใน 'หัวใจ' ย่อมนำพาให้ผ่านพันอุปสรรคต่างๆ ไปได้

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณมารดาผู้ให้กำเนิด และขอขอบคุณเวปเด็กดีที่เป็นสื่อกลางในการให้โอกาสสำหรับนักเขียน สุดท้ายขอขอบคุณสำนักพิมพ์ กรีนมายด์ ที่ช่วยสานต่อตัวอักษรให้เรียงร้อยเป็นเล่มหนังสือ

นิยามของผู้เขียน 'อักษร' ทุกตัวเสมือนดาบสองคม จึงเป็นหน้าที่ของ 'นักเขียน' ที่ต้องถ่ายทอดด้วยจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม หาก 'อักษร' ตัวใดส่งผลกระทบต่อบางแง่บางมุมในความรู้สึกของผู้อ่าน 'ผู้เขียน' ขอน้อมรับคำติชมไว้แต่เพียงผู้เดียว

บทแนะนำ

ซีคซาฟาร์เป็นผู้สืบทอดประเพณีของเผ่า 'ทาวาเรต' ที่ต้องให้บุรุษซ่อนใบหน้าไว้ใต้ติเกลมุตหรือผ้าคลุมหน้าตลอดเวลา และเขายังเป็นเจ้าของตราประจำตระกูล 'อุสต์วาคี' สัญลักษณ์แห่งแสงสว่างทั้งสี่ทิศ ที่ซุกซ่อนเรื่องราวเอาไว้มากมาย

การเดินทางที่อยู่บนผืนทรายสีน้ำตาลทอง 'เหมืองวาจีฟ' คือจุดมุ่งหมายของซีคหนุ่ม จนกระทั่งเมื่อเขาได้พบกับเนเกฟ...ธิดาสาวแสนสวยของเผ่า 'โอลีวีน'

หญิงสาวเข้าไปเกี่ยวข้อกับประเพณีอันเก่าแก่ของเขาอย่างไม่ได้ตั้งใจ ทั้งๆ ที่ประเพณีของเธอเองก็มีพื้นฐานไม่ต่างกัน

เมื่อ 'ความผูกพัน' ก่อตัวขึ้นเงียบๆ ท่ามกลางผืนทรายสีน้ำตาลทอง ซีคเจ้าเล่ห์ที่อารมณ์ไม่ต่างกับคลื่นลมในทะเลทราย เขาจะทำให้หญิงสาวรับผิดชอบในเรื่องที่เกิดขึ้น...หรือ...หญิงสาวจะทำให้พายุทรายอย่างเขา กลายเป็น 'ละอองทราย' ที่อ่อนโยนกับเธอได้

คณัฏนาง

อาชาสีขาวยืดเด่นท่ามกลางกลุ่มม้าสีตัวสีดำสนิท และรายล้อมด้วยมนต์เสน่ห์แห่งฝันทรายสีน้ำตาลทอง ที่ความร้อนแรงจากแสงอาทิตย์ กำลังก่อคลื่นลมเล็กๆ หยอกเย้าสันทรายน้อยใหญ่

แรงลมก่อให้เกิดระลอกคลื่นบนฝันทราย ซึ่งกำลังนำพา ‘ละอองทราย’ ให้อ้อยๆ หมุนวน จนกลายเป็นพายุทรายพัดโหมกระหน่ำ เสียงหลายสีเท่าม้าถูกกอบอยู่ท่ามกลางลมกรรโชก แต่ผู้ที่นั่งอยู่บนหลังม้า ก็ยังพยายามรั้งบังเหียนให้เจ้าสีขาอ้อยๆ ชยับตามแนวคลื่นลม

“ทางนั้น” เสียงตะโกนแข่งกับแรงลม

บุรุษหนุ่มในชุดรัดกุมป้องกันฝุ่นทราย ส่งสัญญาณมือให้กลุ่มม้าชยับเคลื่อนตามกัน แต่ตนเองกลับบังคับให้ม้าหยุดนิ่ง ก่อนจะจ้องผ่านม่านทรายที่กำลังปลิววนอยู่ตรงหน้า พอลมพายุอ้อยๆ แปรเปลี่ยน จนเหลือเพียงม่านทราย ก็ทำให้มองเห็นกลุ่มม้าห้าตัวสีน้ำตาลเข้ม ที่อยู่เบื้องหน้าได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังเด่นชัดด้วยผู้ที่อยู่บนหลังม้าในชุดสีขาวสอดรับกับฝันฟ้า

ใบหน้าชายหนุ่มแม้จะเก็บซ่อนอยู่ใต้ติเกลมุดหรือผ้าคลุมหน้า หากดวงตา

คมกริบที่ไพล่พันอยู่ตรงขอบผ้า ก็จ้องนิ่งไปทางกลุ่มอาชาด้านหน้า ก่อนจะสะบัด บังเหียนขยับเจ้าม้าคู่กายเข้าไปใกล้

“ท่านคือ...ซีคซาฟาร์” บุรุษจากหนึ่งในกลุ่มคนชุดขาวถามออกมา

“ใช่” ร่างสูงรังับังเหียนเบาๆ ให้เจ้าสี่ขาหยุดนิ่ง

ซีคซาฟาร์กวาดตามองคนในชุดขาวทั้งหมด ก่อนจะสะดุดกับผู้ที่ชักม้าอยู่ ข้างหน้า ที่ถึงแม้จะดูกลมกลืนกับคนอื่นจากสีชุด หากแต่ความเพริ้วบางของร่าง เล็ก เรียกให้ชายหนุ่ม ‘สนใจ’ ก่อนจะตะโกนถามออกไป

“พวกเจ้า...มาจากเผ่าโอลิวีน”

“ใช่” คำตอบสั้นๆ จากเสียงเดิมที่ถามถึงชื่อสี่คนหนุ่มก่อนหน้านี้

“ข้าต้องการพบหัวหน้าพวกเจ้า” ซีคซาฟาร์บอกความต้องการ

“ท่านต้องแสดงตรา...อูสต์วาดี...ก่อน”

“ถ้าอยากเห็น ก็เข้ามาดู” บอกพลางกวาดตามองคนชุดขาวทั้งหมด แต่ยังคงสะดุดกับเจ้าของร่างเล็กที่กำลังพยักหน้า เหมือนให้สัญญาณกับคนของตน

บุรุษร่างสูงของโอลิวีนที่เป็นผู้ถามเรื่องราวตั้งแต่แรก ชักม้าออกมา ทางด้านหน้า ก่อนจะขยับเข้าไปเทียบม้ากับสี่คนหนุ่ม หากยังไม่ทันตั้งตัว ก็โดนมือใหญ่ของท่านซีคชวยข้อมือข้างหนึ่งไว้แน่น พร้อมกับชักมีดที่เหน็บอยู่ข้างเอว จ่อเข้าที่คอทันที

“หัวหน้าของเจ้าเท่านั้นที่มีสิทธิ์จะมาดูตราอูสต์วาดีของข้า” ซีคซาฟาร์ตะคอกใส่ ควบคู่กับเสียงขึ้นลำจากปืนทั้งสองฝ่าย

สายตาคมกริบของสี่คนหนุ่มจ้องไปทางร่างเล็ก เขาเห็นนัยน์ตาคมที่อยู่

เหนือขอบฟ้าผืนบางป่องกันฝุ่นทราย กำลังมองเขม็งมาทางเขาเช่นกัน ก่อนจะเห็น
สัญญาณมือยกขึ้นห้ามฝ่ายของตนเอง

'ผู้หญิง' ซาฟาร์กำลังมองมือบางที่ไม่ได้ซุกอยู่ในชุดรัดกุม ซึ่งกำลังอด
ความเรียวสวยอย่างน่ามอง

เจ้าของร่างเล็กซักบังเหียนให้เจ้าม้าสี่ขาขยับขึ้นมาหยุดตรงหน้าชายหนุ่ม
นัยน์ตาสวยประสานกับดวงตาคมกริบ

สายลมแห่งทะเลทรายหวนพัดแผ่วเบา พร้อมๆ กับนำพา 'ละอองทราย' แนบ
เคียง 'ความหอม' มาจากร่างเล็กที่อยู่ตรงหน้า จนเหมือนทำให้เวลาของชายหนุ่ม
หยุดนิ่งไปชั่วขณะ

ซิคหนุ่มยอมคลายมือจากคนที่เกือบจะโดนฝากปลายมีด ก่อนจะเอ่ยหยั่ง
เจ้าของร่างเล็ก ที่กำลังหันไปสนใจว่าคนของตนเองที่เพิ่งโดนปล่อย จะได้รับ
บาดเจ็บหรือเปล่า

“ข้าน่าจะขอเปลี่ยนคนมากกว่าที่จะปล่อยคนของเจ้าไปเฉยๆ แบบนี้”

“ซิคซาฟาร์... ท่านอย่าโอหังมากนัก” เจ้าของร่างเล็กหันไปปราม

“ข้าแสดงตัวอย่างชัดเจน” บอกพลางยกแหวนให้คนตรงหน้าเห็น

นัยน์ตาสวยมอง ตรา 'อูสต์วาดี' สัญลักษณ์ของแสงสว่างทั้งสี่ทิศ ก่อนจะ
ถอนใจเบาๆ พลางหันไปพยักหน้าให้กับเพื่อนนักรบที่เธอยังรู้สึกได้ว่า เขายังขุ่นซิค
หนุ่มไม่หาย

“ถ้าไม่เกรงใจ ข้าจะขอดวลกับท่านตรงนี้” คนขุ่นยังขอบ่นต่ออีก

“ข้าพร้อมเสมอ” ซิคหนุ่มโค้งตัวบนหลังม้าอย่างน้อมรับคำท้า

ซีคซาฟาร์หันกลับไปสนใจเจ้าของร่างเล็ก เพราะเหมือนมีบางสิ่งบางอย่าง กำลังก่อกรวนอยู่ภายใน ซึ่งเขาเองก็ยังไม่ตอบไม่ได้ แต่ที่แน่ๆ เขาอยากจะได้เห็น ‘ความมดงาม’ ของใบหน้า ที่ซ่อนอยู่ภายใต้ผืนผ้านั้น

‘แก๊ก’

เสียงขื่นนุกและปิ่นของคนตรงหน้าเรียกสติซีคหนุ่ม และทันทีที่มีมือใหญ่ดึงสายบังเหียนเบี่ยงเจ้าม้าคู่กาย

‘เปรี้ยง’

เสียงปิ่นหนึ่งนัดดังก้องผืนทราย ซีคซาฟาร์รู้สึกถึงแนวกระสุนจากมือบางวิ่งเฉียดผ่านไป

ความซุลมุนเริ่มขึ้น พร้อมๆ กับเสียงฝีเท้ามาที่ตั้งอยู่รอบด้าน ซึ่งพอๆ กับฝุ่นทรายที่กำลังฟุ้งตลบไปทั่ว และยังเพิ่มความสับสนมากขึ้นเรื่อยๆ จากเสียงให้ร้องที่ตั้งเข้ามาใกล้

“พวกโจรคูไล” เสียงตะโกนบอกให้ระวังภัย

ซีคซาฟาร์หันไปทางกลุ่มโจรเกือบสิบคน ซึ่งกำลังห้อมล้อมมาจากเนินทราย ดวงตาคมกริบเห็นเจ้าของร่างเล็ก ยังเล็งปลายกระบอกรปืนไปยังแขกที่ไม่ได้รับเชิญ

“เผ่าโอลิวีน ข้าต้องการแผนที่เหมือง” เสียงตะคอกมาจากโจรร่างใหญ่ทะมึน

“ผืนไปเถอะ” หนึ่งในคนของโอลิวีนตะโกนตอบอย่างทำทนาย

“จับพวกมันให้ได้” น้ำเสียงโกรธจัดของโจรร่างใหญ่

ฝุ่นทรายกระจายไปทั่วจากเหล่าผีเท้าม้า ตามมาด้วยเสียงก้องคำราม
จากการเข้าโจมตีของฝ่ายกองโจร ควบคู่กับเสียงต่อสู้ป้องกันตัวในระยะประชิด

ดาบเล่มใหญ่ที่อยู่ในมือของหนึ่งในโจรคู่ไล ล้อรับแสงแดดที่กำลังแผดจ้า
พร้อมๆ กับฟาดใส่หนึ่งในกลุ่มคนชุดขาว ที่กำลังใช้ดาบโค้งลดหลาดยสวยงามรับ
แรงปะทะของการจู่โจม โดยมีทหารติดตามของซีซาฟาร์ อูสตร์วาติ ตั้งแนวปกป้อง
ผู้นำของตน

“ทิศตะวันตก” เสียงบอกอยู่ไม่ไกล

ซีซาฟาร์หันไปทางต้นเสียง เขาเห็นเจ้าของร่างเล็กควบม้านำไปทางทิศที่
บอกไว้ มือใหญ่ที่กำดาบอยู่ไม่รีรอที่จะฟาดฟันพวกโจรที่อยู่ตรงหน้า และได้ยิน
เสียงปืนเหมือนช่วยเปิดทางให้นำม้าออกไปสะดวก

ม้าสีขาวควบตามม้าสีน้ำตาลเข้ม ท่ามกลางทิวคลื่นของทะเลทราย โดยที่
ทหารติดตามสองนายยังรั้งท้าย ส่วนอีกสองนายเข้าช่วยนักรบของโอลิวินที่ยังติด
พันกับกลุ่มโจร

“เจ้าจะพาข้าไปไหน” ซีคหนุ่มตะโกนถาม

ร่างเล็กที่ควบม้ามาอยู่ ไม่ได้สนใจที่จะหันไปตอบ มือบางยังกระตุก
บังเหียน เพื่อให้เจ้าม้าคู่วิ่งไปข้างหน้า

“ข้าคือซีซาฟาร์ อูสตร์วาติ เจ้าเป็นแค่คนนำทาง เจ้าต้องตอบคำถามข้า”
คนไม่ได้คำตอบเริ่มอารมณ์เสีย และกระซากบังเหียนให้เจ้าม้าคู่กายเร่งตามคน
ข้างหน้าให้ทัน

ม้าสองตัววิ่งฝ่าเปลวแดดที่กำลังเคียดคุ่มากับ ‘ละอองทราย’ จนกระทั่งม้า

ที่เป็นฝ่ายตามหลัง เริ่มเข้าใกล้มาน่า และเพียงแค่นี้จ้วงหวะของระยะประชิด
เจ้าของร่างใหญ่ก็โถมเข้าใส่ร่างเล็ก ทำให้คนทั้งคู่ถลาลงไปคลุกทรายที่พื้นทันที

เจ้าของร่างเล็กไม่รีรอที่จะเบี่ยงหนีให้พ้นจากชายหนุ่ม หากการเข้าประชิด
แบบจู่โจม อีกทั้งรูปร่างที่บางกว่ามาก ทำให้ถูกตริ่งไว้กับพื้นทรายได้อย่างง่ายดาย

“ซีคซาฟาร์” เสียงจากใต้ฝ่ามิดชิดตวาดไล่

“เจ้ากล้าดียังไงถึงไม่หยุดตามคำสั่งข้า” คนด้านบนตะคอกถ่ม

“ข้าไม่ใช่คนของอูสตุวาคี”

กระแสลมหอบนำละออง ‘ความหอม’ จากร่างบางที่อยู่ใต้ล่าง ลอยแตะ
จมูกอีกครั้ง ทำให้มือแข็งแรงที่ยึดข้อมือบางไว้เผลอคลายออก ส่งผลให้คนที่กำลัง
หาจังหวะดีนให้หลุด โยนเข้าใส่ช่วงท้องของชายหนุ่มทันที

ร่างใหญ่ผละออก หากยังตามตะครุบตัวเจ้าของร่างเล็กไว้ได้ทัน

“คนของโอลิวีน คิดจะฆ่าข้านี้หรือ” คนโดนหัวเข้าเข้าไปทั้งจุกทั้งจุน

เจ้าของร่างเล็กที่โดนรวบอีกครั้ง พยายามดิ้นหนี หากความซูลมุนอย่าง
ไม่ได้ตั้งใจ ทำให้มือบางตวัดผืนผ้าติเกลมุตที่บังใบหน้าชายหนุ่มหลุดติดมือมา

หญิงสาวชะงักทันที เพราะใบหน้าของคนตรงหน้า ที่เพิ่งเผยให้เห็นอย่าง
เต็มตานั้น ความคมเข้มสอดรับกับร่างใหญ่ที่ผึ่งผายสง่างาม และแน่นอนย่อมเป็น
ที่ดึงดูดสำหรับเพศตรงข้าม

“เจ้า” ซาฟาร์โมโหจัด เขารวบร่างเล็กเข้ามาแนบกับแผ่นอก ก่อนจะกดยึด
ไว้บนผืนทรายอีกรอบ

“ซีคซาฟาร์ ข้าไม่ได้ตั้งใจ” เสียงอู้อี้ภายใต้ฝ่ามือป้องกันลมทรายพยายามแก้ตัว

“ตระกูลข้ามาจากสายเลือดนักรบของเผ่าทาวาเรต ไม่ว่าใครก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะเห็นใบหน้าที่แท้จริง...แต่เจ้า...” แค้นเสียงใส่อย่างโกรธจัด “ข้าจะฆ่าเจ้า...”

“เมื่อครู่ท่านกล่าวหาว่าข้าจะฆ่าท่าน ทั้งๆ ที่ปืนของข้าช่วยท่านไว้ เห็นหน้าท่านแค่นี้ ถึงขนาดจะฆ่าจะแกงกันเลยหรือไง” หญิงสาวย้อนไล่ พลางดีนหนีแต่ไม่พ้นร่างใหญ่ที่กดทับอยู่ทั้งตัว

“เจ้าถือดีมากที่กล้าทวงบุญคุณกับข้า”

“ท่านไม่มีเหตุผล” เจ้าของร่างเล็กยังเถียง

“ดี...นั่นข้าขอคุณเจ้าซะก่อน แล้วค่อยฆ่าเจ้าทีหลัง” ว่าพลางใช้จิ้งหะที่โต้เถียงดึงผ้าผืนขาวที่พันใบหน้าคนด้านล่างออก

ผมยาวอ่อนนุ่มปลิวสะบัดตามตามผืนผ้า พร้อมๆ กับความหอมที่แนบเคียงมากับสายลม หากยังไม่เท่ากับใบหน้าสวยที่โดดเด่นอยู่ตรงหน้า ด้วยนัยน์ตาคมหวานที่สอดรับกับคิ้วเรียวสวย อีกทั้งจมูกโด่งเล็กๆ ที่ดูน่าขบเล่นอย่างหมั่นเขี้ยว แต่ที่ตริ่งสายตาชายหนุ่ม กลับเป็นริมฝีปากบางสีสดที่กำลังเฝ้มอย่างที่อารมณ์เจ้าของมันกำลังนึกขุ่น

“เจ้า...” เสียงตุๆ ตะคอกหายไปในลำคอ “เจ้าเป็นใคร” ตามออกไปอย่างไม่รู้ตัว เพราะความหวานซึ่งตรงหน้าก่อความรู้สึกมากมาย อีกทั้งยัง ‘สวยงาม’ อย่างที่คาดไว้

“ท่านมูจา ให้ข้ามาพบท่าน” เสียงของหญิงสาวไพเราะนัก ยามไม่ได้ซ่อนอยู่ใต้ผืนผ้า

คิ้วหนาของซีคหนุ่มขมวดมุ่นอย่างไม่พอใจนัก แต่เหมือนมีอะไรบางอย่าง

พุ่งเข้าใส่ และหมუნวนอยู่ข้างใน ก่อนจะยอมถอยออกจากวงเล็ก

“เจ้าเป็นคนนำทาง” น้ำเสียงที่ถามยังเกรี้ยวกราด

หญิงสาวพยักหน้านิดๆ นัยน์ตาสวดยังหยุดนิ่งอยู่บนใบหน้าหล่อคมสันตรงหน้า ก่อนจะเห็นเขาเอื้อมไปหยิบติเกลมุต และสายตาคมดูๆ ก็จ้องเขม็งมาทางเธอทันทีที่ปิดบังใบหน้าเสร็จ

“ข้าสัญญาว่าจะไม่บอกใครเรื่องที่เห็นใบหน้าท่าน” หญิงสาวรีบบอกอย่างตะกุกตะกัก

“ผู้หญิงหรือจะรักษาสัญญา” ลากเสียงลิ๊กแกมเยาะอยู่ในลำคอ

“ข้าไม่เคยโกหก” เสียงหวานตวาดใส่

“คนตายเท่านั้น ที่จะเก็บความลับได้ดีที่สุด” เสียงดูๆ ห้วนจัด ก่อนจะจกดมีดด้ามเล็กเข้าที่คอระหง

“ซีคซาฟาร์ ท่านปล่อยนางได้แล้ว” เสียงแทรกจากบุรุษดังอยู่ไม่ไกล

ซาฟาร์ยังยึดร่างเด็กไว้บนผืนทราย ก่อนจะเงยหน้ามองกลุ่มม้าของโอดิวันที่เพิ่งมาถึง พลังเหลือบมองทหารติดตามที่อยู่ใกล้ๆ

“ข้าซื้ออรฮาน” บุรุษในชุดขาวเพิ่งแนะนำตัว เพราะไม่มีโอกาสก่อนหน้านี้ “พวกใจต้องการแผนที่เหมืองของเผ่าเรา...เพื่อความปลอดภัย...ข้าจึงให้เนเกฟนำท่านออกมาก่อน” คนที่อยู่บนหลังม้าต้องรีบอธิบาย พร้อมๆ กับดึงผ้าคลุมหน้าออกแสดงตัวทันที

ดวงตาคมกริบจ้องเขม็งไปทางชายหนุ่มที่เพิ่งแสดงตัว ก่อนจะพยักหน้าให้สัญญาแก่คนของตน เหมือนให้รู้ว่าตรงนี้ก็ไม่มีเรื่องอะไรแล้วเช่นกัน

“นางเป็นใคร” ซิคซาฟาร์ถามทันที

“เนเกฟเป็นบุตรสาวของท่านมูจา”

“มิน่า พวกเจ้าถึงยอมแสดงตัว” เสียงดุๆ รับคำอยู่ในลำคอ ก่อนจะปล่อยตัวหญิงสาว แต่ยั้งจ้องเขม็ง เหมือนอยากจะทำเรื่องอะไรที่หญิงสาวรับปากไว้

เนเกฟถอนใจเบาๆ กับซิคซาฟาร์จอมดุตัน หญิงสาวอดคิดไม่ได้ว่า ถ้าคนของเธอมาซ้ากว่านี้ เธอจะโดนหมกอยู่กลางทะเลทรายแบบไหน

“เนเกฟ เจ้าเป็นอะไรหรือเปล่า” รอยยิ้มรับถามอย่างห่วงใยมาจากหลังม้า

ใบหน้าสวยส่ายหน้านิดๆ ก่อนจะส่งยิ้มให้ชายหนุ่มในผ้าเดียวกัน หญิงสาวมองหาเจ้าม้าคู่ใจ พลังขมวดคิ้วนิดๆ เพราะเห็นเจ้าสี่ขาของเธอ ถูกผูกรวมอยู่กับม้าของทหารอูสตุวาคี

“เจ้าต้องไปกับซ้า” เสียงซาฟาร์ดังอย่างหงุดหงิด พลังจ้องหญิงสาวนิ่ง

“ท่านกำลังจะคุมตัวซ้า” เนเกฟเอ่ยขึ้นอย่างรู้ทัน

“ใช่ เพราะพวกเจ้าทำให้ซ้าไม่ไว้ใจ” ซาฟาร์ไม่ปฏิเสธ แต่กำลังนึกโมโหตัวเอง ว่าทำไมจะต้องรู้ลึก ‘หวง’ รอยยิ้มที่หญิงสาวส่งให้ชายหนุ่มในผ้าของเธอ

